

BURENBRIEF

DECEMBER 2021

Van de redactie

De ijsvogel voorop de Burenbrief strijkt neer op een bult van het 'bruine goud'.

Wie herkent dit spul nog? Wie beseft, rijdend over de Van Veelenweg naar Stadskanaal, dat het gebied hier ooit een bodemschat bevatte? Het was een energiebron waar Nederlanders gedurende 400 jaren hun onderkomens mee verwarmden en hun maaltijden op bereidden.

Incident op basisschool

'Wie weet wat turf is?' Een gastdocent kijkt in groep 8 de klas rond en ziet slechts één vinger omhoog gaan: 'Bakker Timmer heeft Drentse turf, heel lekker.'

Aha. Hoogste tijd voor een leermoment.

Dus even terug naar het tijdperk vóór windmolenparken, zonnepanelen, aardgasbuizen en centrale verwarming. Sinds de vroegste tijden redde men zich met hout. In de middeleeuwen werd dat anders, toen er steden ontstonden.

Kaalslag

Een stad in West-Europa kon alleen maar groeien als er genoeg brandstof in de nabije omgeving voorhanden was. In Nederland kwam dat al gauw in de knel. In ieder geval raakten in de 17de eeuw de bossen op.

De bouw van duizenden visserij – en koopvaardij schepen, en vooral van de oorlogsvloot veroorzaakte zo'n tekort, dat scheepsbouwers hun eikenhout uit het Zwarte Woud (Duitsland) betrokken.

Maar ziedaar

Gelukkig beschikten we in onze contrei- en over moeraslandschappen. Zo'n gebied oogde troosteloos en was ondoordringbaar, maar bleek opgebouwd uit een dik pakket aan veen.

Opedroogd veen heet turf en brandt als een lier.

Stedelingen schreeuwden erom. Zonder turf geen IJsselsteden, geen Drechtsteden, geen Amsterdam, geen Enkhuizen, geen Gouden Eeuw. Verveners sloegen hun slag. Ze baggerden in laagveen en staken turf in hoogveen.

Meren ontstonden in het eerste geval, zoals de Loosdrechtse plassen. Afgestoken hoogveen leverde dalgronden op, zoals in onze Veenkoloniën.

Kronkelende ader

Met dat laatste komen we als vanzelf op een nat element in het gebied *Kostvlies en omstreken*, en dat is de Hunze. Bij het passeren van 'de Juffer' bij Gasselternijveen ontwaren we een riviertje.

Molen de Juffer Gasselternijveen

De vaarbewegingen hier, gaan vooral per kano. Toch kende de Hunze honderden jaren lang een bruisende activiteit. Zonder de Hunze zou er geen Gasselternijveen geweest zijn. Al die tijd zochten turfschippers via deze bochtige vaarweg hun weg naar het noorden richting stad Groningen. Moeizaam zeilend, maar meestal hun pramen met een vaarboom opduwend, soms aan de lijn voorttrekkend.

Grote turfpraam

Mannen kruiden de turven vanaf het veld over de loopplank. De vrouwenhand was nodig voor het zorgvuldig stapelen van de lading. Op de achtergrond turfbulten.

Foute Juffer

Er ging iets gloeiend mis bij de herbouw van deze molen.

In 1963 was de oude molen gesloopt. Aannemer Warnink nam vijf jaar later de ontwerptekening van Ver. De Hollandsche Molen ter hand en begon te metselen. De romp was al bijna 'op hoogte', toen de aannemer zich onder de pet krabde. Hij keek nog eens goed naar de bestaande kap, die al klaar lag en pakte zijn duimstok. Vervolgens sloeg hij zich voor de kop: hij had de binnenmaten aangezien voor buitenmaten. Creatief zette hij zijn misser om in een ranke herinterpretatie van het ontwerp.

'Liekt wel 'n Amsterdamse joffer', riep de eigenaar, 'gewoon zo zitten loaten, niks meer an doun'. Zodoende.

Gemeentelijke mening

'We zijn van mening dat het niet noodzakelijk is om langs deze wegen een straatnaambord te plaatsen. Er zijn geen uitritten en adressen gevestigd aan deze wegen,...'

Dit is het antwoord van de Buitendienst van de gemeente op de vraag naar straatnaamborden bij een drietal wegen te Kostvlies. De bedoelde wegen zijn in trek bij toeristische wandelaars; tenminste als ze die kunnen vinden. Dus roept de Buitendienst: Indien geen uitritten en adressen, dan zoek je het zelf maar uit. Zie ook kaart en tekst verderop in deze Burenbrief.

N.B. Brummelpad heeft een naambord, maar er is niet één uitrit of adres 'gevestigd'.

Colofon

Doel van de Burenbrief is de onderlinge informatie en communicatie te bevorderen tussen buurtgenoten.

De redactie probeert *onafhankelijk* te zijn van clubs, stichtingen, verenigingen en overheden.

Delen van de Burenbrief heeft de redactie gereserveerd voor mededelingen van Ver. de Hamerlanden, vallend onder verantwoordelijkheid van het verenigingsbestuur (groene steunkleur plus verenigingslogo).

De redactie beschikt graag over uw e-mailadres, dan bent u verzekerd van verdere - gratis - toezending.

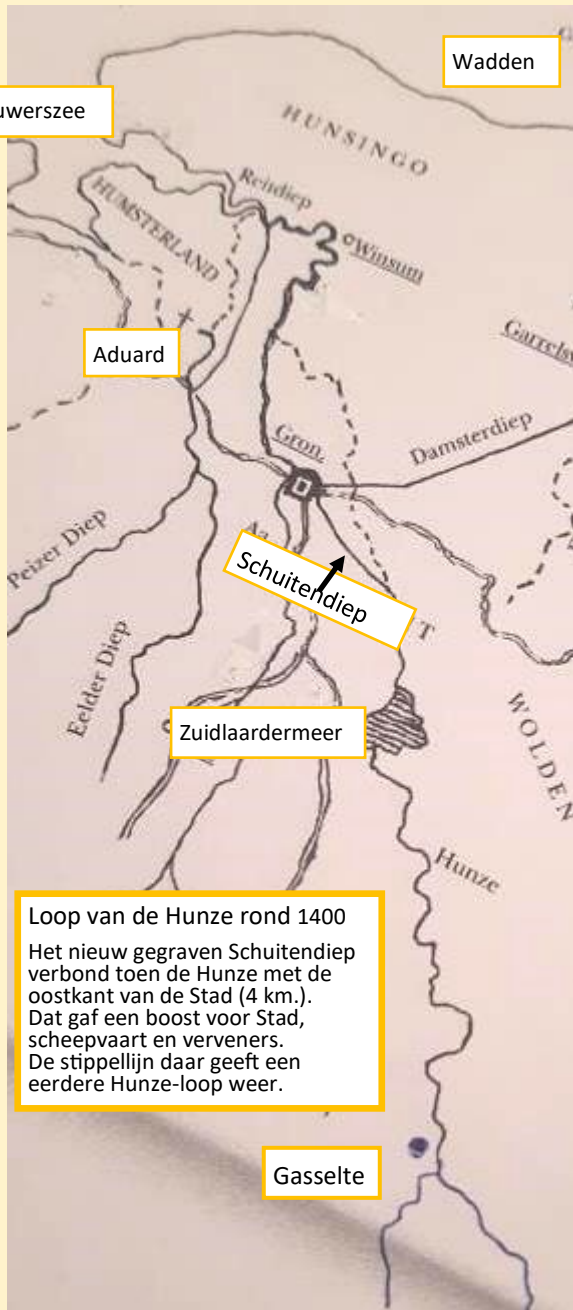
Redactieadres:

E: andringaton@gmail.com

Kostvlies 41

9462 TP Gasselte

De Hunze of Oostermoersche vaart

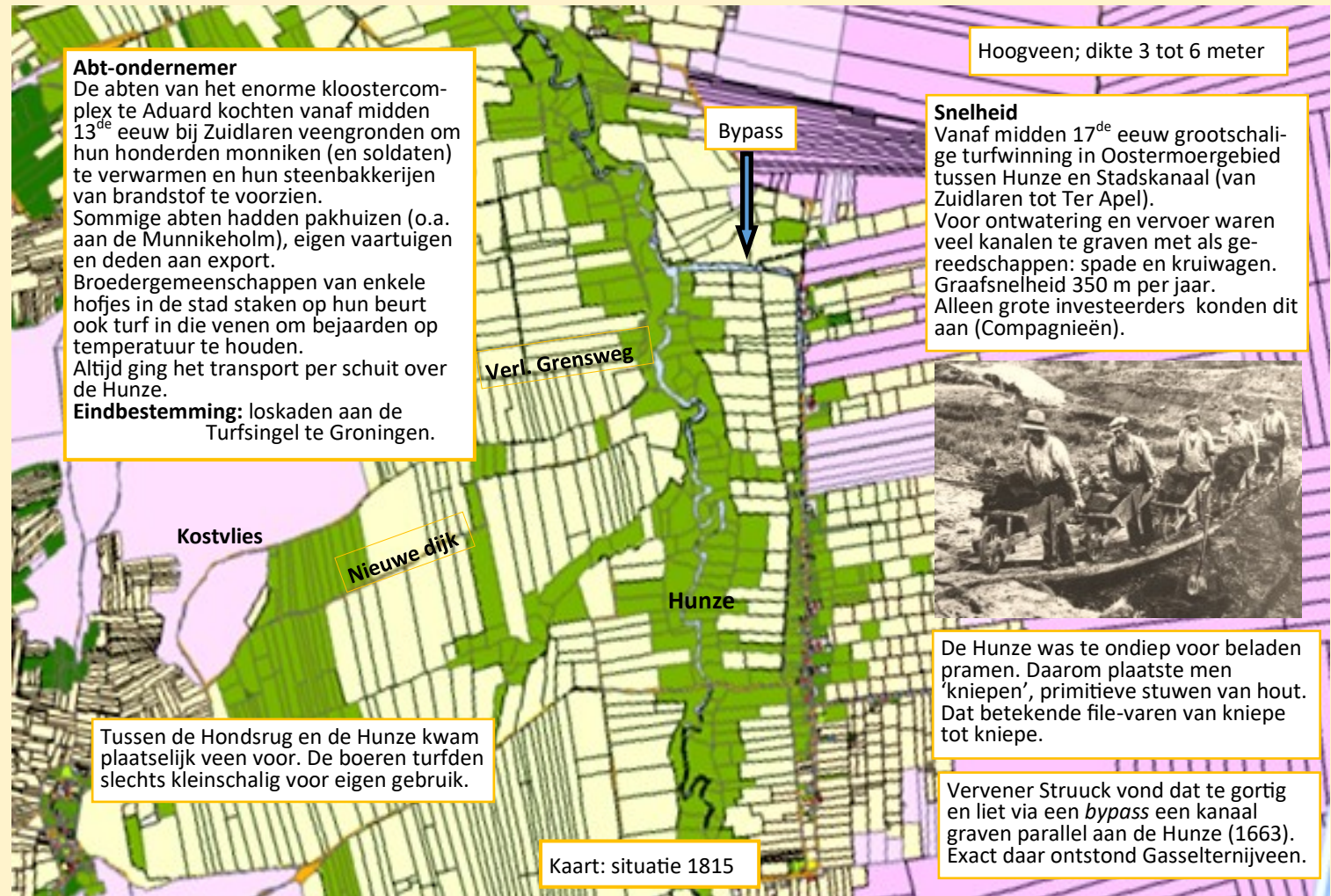
Loop van de Hunze rond 1400

Het nieuw gegraven Schuitendiep verbond toen de Hunze met de oostkant van de Stad (4 km.). Dat gaf een boost voor Stad, scheepvaart en verveners. De stippellijn daar geeft een eerdere Hunze-loop weer.

Abt-ondernemer

De abten van het enorme kloostercomplex te Aduard kochten vanaf midden 13de eeuw bij Zuidlaren veengronden om hun honderden monniken (en soldaten) te verwarmen en hun steenbakkerijen van brandstof te voorzien. Sommige abten hadden pakhuizen (o.a. aan de Munnekeholm), eigen vaartuigen en deden aan export. Broedergemeenschappen van enkele hofjes in de stad staken op hun beurt ook turf in die venen om bejaarden op temperatuur te houden. Altijd ging het transport per schuit over de Hunze.

Eindbestemming: loskaden aan de Turfsingel te Groningen.

Hoogveen; dikte 3 tot 6 meter

Snelheid

Vanaf midden 17de eeuw grootschalige turfwinning in Oostermoergebied tussen Hunze en Stadskanaal (van Zuidlaren tot Ter Apel). Voor ontwatering en vervoer waren veel kanalen te graven met als gereedschappen: spade en kruiwagen. Graafsnelheid 350 m per jaar. Alleen grote investeerders konden dit aan (Compagnieën).

De Hunze was te ondiep voor beladen pramen. Daarom plaatste men 'kniepen', primitieve stuwen van hout. Dat betekende file-varen van kniepe tot kniepe.

Vervener Struuck vond dat te gortig en liet via een *bypass* een kanaal graven parallel aan de Hunze (1663). Exact daar ontstond Gasselternijveen.

Tussen de Hondsrug en de Hunze kwam plaatselijk veen voor. De boeren turfden slechts kleinschalig voor eigen gebruik.

Kaart: situatie 1815

Geheimzinnig schiereiland

Langs een der diepen te Groningen ligt aan de overigens kale kademuren een begroeide uitwas. De gemeente is al lang gestopt met rooien.

't Was ooit afvalhoop en uitlaatplek, maar wordt nu al tientallen jaren gekoesterd als erfgoed. Het ligt aan een voormalige loswal. Turfschippers morsten wel eens wat 'tussen wal en schip'. Dat groeide automatisch aan in de loop der eeuwen. Het ligt tegenover de Turfstraat.

Stem op Ver. de Hamerlanden

Het project Hamerlandenroute 2.0 is erkend als een Kern met pit project.

Aan deze erkenning is een bedrag van 1000 euro verbonden.

Daarnaast maakt de vereniging kans om de 'trofee-winnaar' van de provincie Drenthe te worden met als prijs een extra cheque van 1500 euro.

De trofee-winnaar wordt voor 50% bepaald door de jurybeoordeling en voor 50% uit internetstemmen. Help ons trofeewinnaar te worden!

Stem tot 17 januari op Vereniging de Hamerlanden.

Ga naar: www.Kernmetpit.nl

Kies:

via 'Hamerlandenroute verfraaien'.

Volg verder de aanwijzingen op de stempagina.

Deel je enthousiasme en mobiliseer je familieleden om ook mee te doen

Bij voorbaat hartelijk dank.

Marjan Doijer, secretaris Ver. de Hamerlanden

Naamborden bij zandwegen (Marjan Doijer)

Op oude kaarten is te zien, dat zandwegen vroeger namen hadden. Het lijkt ons nuttig deze in ere te herstellen met reguliere straatnaamborden. Zeker nu steeds meer wandellustigen hier hun routes kiezen.

De bedoeling is aanduidingen te vermijden als: het pad tegenover huisnummer 41 of naast 27 of tussen 49 en 51.

Bestaande namen daarvoor zijn:

Boonsweg (A), Oude dijk (B) Hamerakkersweg (C.)

Zie bijgaande kaart.

Een paar maanden geleden heeft de vereniging bij de Gemeente daartoe een aanvraag ingediend.

De Buitendienst zou onze aanvraag aanpakken. Men was

zeer ingenomen met de kaart, die de aanvraag vergezelde.

Kaart: deel van Kostvliet tussen Nieuwe dijk en Boonsweg

Begin december kregen we antwoord:

We hebben het verzoek besproken met interne collega's en de portefeuillehouder, en we hebben besloten niet op uw verzoek in te gaan.

We zijn van mening dat het niet noodzakelijk is om langs deze wegen een straatnaambord te plaatsen. Er zijn geen uitritten en adressen gevestigd aan deze wegen, en doorgaans worden onverharde wegen niet van straatnaamborden voorzien.

Ook zijn wij van mening dat blauwe straatnaamborden afbreuk doen aan de landelijke omgeving en landschappelijke inpassing.

Een andere variant van het vermelden van straatnamen (zoals een gegraveerde steen of een houten bord) zou beter in het landschap passen, maar deze borden verschaffen wij niet. We staan helaas niet toe dat initiatiefnemers zelf een straatnaamaanduiding plaatsen op gemeentelijke gronden. De juridische constructie hiervoor is ingewikkeld, en het vastleggen van deze overeenkomst kost veel tijd.

Dus zullen we het moeten blijven doen met vaagheden als 'de zandweg verderop naast nummer 27'.

Natuurwerkdag 6 november 2021

Elk jaar wordt er o.a. door Landschapsbeheer Drenthe de aanzet gegeven tot het organiseren van de Natuurwerkdag. Vanzelfsprekend pakte de beheercommissie van het Zandgat de handschoen op en plaatste onze klus op de website van de Natuurwerkdag.

We werden om 9.00 uur verrast met een relatief grote toeloop van deelnemers: mede dankzij de regionale krant en de website van de Natuurwerkdag. Men had gelezen dat er in Kostvliet ook klussen te doen waren. Uiteindelijk stond de teller op 19 deelnemers.

De werkzaamheden:

- 72 boompjes planten in het gebied waar de reuzenberenklauw opgeruimd is door de varkens.

72 boompjes + bloemzaad

- Veldbloemenzaad inzaaien in hetzelfde gebied.
- Langs de achterste sloot de opslag van de Amerikaanse vogelkers afknippen, zodat de takken niet meer over de akker ernaast hangen.
- Snoeien rond de banken voor een mooi uitzicht.
- Gaas op de treden van de nieuwe trap aanbrengen, tegen uitglijden.

Trapmateriaal (Johan Inpijn)
Liggers: Drents eiken
Treden: Douglas uit Drouwenerzand
Grondpalen: Robinia uit Roemenië
Leuning: Drentse larix

Het was een grijze dag, beetje koud, maar gelukkig wel droog. De catering was weer prima. Er is veel werk verzet in die paar uur. Een ochtend waar je energie van krijgt.

Marjan Doijer

NATUURWERKDAG 6 november 2021

Van de beheercommissie

De beheercommissie is de laatste tijd voornamelijk doende geweest met aankopen, die nog binnen het Leader-budget konden vallen. Het betreft het laatste deel van deze Europese subsidie.

De gelden zijn als volgt aangewend:

- Ten behoeve van groot onderhoud zijn aangeschaft: een motorzaag en een bosmaaier, beiden werkend op accu.

- Voor de vrijwilligers zijn werkjassen besteld, ook om de status als zager in het bos te verduidelijken.

- We hebben twee zaagcursusplaatsen gekocht.

Om te mogen zagen op openbaar terrein is een zaagcertificaat vereist. Landschapsbeheer Drenthe biedt daartoe een meerdaagse pittige cursus aan. Eentje is er al met succes geconsumeerd; Grietinus Plat heeft zijn certificaat gehaald.

- Tot nu toe vroegen we aan de vrijwilligers eigen gereedschap mee te nemen voor onderhoudswerk. Dat is binnenkort niet meer of minder nodig, want er zijn spades, takkenscharen, snoeischaren en dergelijke aangeschaft.

- Om de Japanse duizendknoop te verdelgen, is inzet van de akkervarkens nodig gedurende minimaal vier jaar.

We hadden al een overeenkomst voor drie jaar, die is nu met een jaar uitgebreid.

- Er zijn bordjes bij de fruitbomen besteld, zodat een ieder straks kan lezen welke boom het betreft.

- We hebben bijgedragen aan het hek langs de achtertuin van Kostvliet 43 en aan nieuwe beplanting daar.

- Er komt bij het Zandgat een buiten-schaakspel. We hebben gekozen voor een bescheiden formaat van de stukken (circa 9 cm), om die gemakkelijk te kunnen opbergen.

Geld beschikbaar

Het eerste gedeelte van de aangevraagde subsidie is uitgekeerd. Dat maakte geld vrij voor genoemde aanschaffingen.

De subsidie van Leader konden we in twee porties aanvragen.

Na een aanvraag duurt het maanden voor alles is gecontroleerd. Inmiddels moeten we wel onze leveranciers betalen. Pas als alles door ons is overgemaakt, gaat Leader over tot uitkering. De betaalde facturen tot en met 31 december 2021 kunnen we in de tweede aanvraag declareren.

We zijn in de gelukkige positie dat we geld kunnen lenen van Het Drentse Landschap om alle facturen te betalen. In januari gaat onze penningmeester Theo ten Cate alle facturen, overschrijvingen, vrijwilligersuren verzamelen en rubriceren, zodat de tweede aanvraag zo snel mogelijk opgestuurd kan worden.

Beweegtuin

We zijn nog bezig met het operationeel maken van de QR-codes van de beweegtuin. De verbinding tussen de code en de filmpjes

is niet gemakkelijk tot stand te brengen. Het kost in ieder geval veel meer moeite en tijd dan we van tevoren hadden ingeschat. Maar we rekenen erop dat het allemaal goedkomt.

Terras aan het water

In de noordoosthoek van het Zandgat ligt een terrasje aan het water. Personeelsleden van Het Drentse Landschap hebben onlangs een mooie, stevige trapleuning langs de trap naar het terrasje aangebracht. Nu kun je er veilig naar beneden afdalen.

Slot

Het zit er voor ons bijna op: 31 december is de laatste dag voor de beheercommissie. Om dat te markeren hadden we ons willen laten uitzwaaien bij het Zandgat, maar dat kan nu even niet.

Echter: wat in het vat zit, verzuurt niet.

Marjan Doijer

Opening jeu de boules baan Kostvliet

Op zondag 14 november was het zo ver: het bestuur van de Vereniging de Hamerlanden heeft de jeu de boules baan officieel geopend.

Een vijftiental buurtgenoten heeft de kou getrotseerd en was om 14.00 uur aanwezig bij het Zandgat.

De jeu de boules ballen lagen klaar, de spelregels waren duidelijk, dus klaar voor de start.

Eerst een korte openingsspeech door Hans Haerkens onder het genot van een glaasje wijn.

De eerste worp verrichtte het oudste verenigingslid, Ton Andringa. Daarmee was de baan officieel geopend.

Bij de eerste wedstrijd wierp men nog wat aarzelend, maar langzamerhand werd iedereen fanatieker. Regelmatig moest het maatlint erbij om te kijken welke boule het dichtst bij de but lag.

Na twee rondes was er pauze met weer een glaasje wijn en een stukje Franse kaas. Voorbijlopende wandelaars keken met een glimlach naar dit wonderlijke gezelschap. Een paar beweegtuin bezoekende kinderen mochten even meedoen: met hun perfecte worpen was dit de redding voor een der partijen. Daarna naar huis om op te warmen. Iedereen was het erover eens: een activiteit om te herhalen.

Bij de feestelijke opening van de Hamerlandenroute 2.0 in juni dit jaar, nam Ben Verburg na 5 jaar en 2 maanden afscheid als bestuurslid. Ben is erelid van de vereniging.

door Hans Haerkens, voorzitter

Ben Verburg: ondernemende mannetjesputter, strateeg en nog veel meer

Als er iemand is binnen de Hamerlanden die het dna van de vereniging vergaand heeft bepaald, dan komt Ben Verburg deze waardering toe. Vanaf het prille begin, net geen founding father, heeft Ben zijn stempel gedrukt. Laten we even duidelijk zijn: in den beginne was er niets. Een paar Don Quichottes die zich met hand en tand verzetten tegen marktkrachten, onverschilligheid, onvermogen en doffe spuitjeslucht. Allemaal niet aan Ben besteed. Als hij zijn tanden ergens inzet dan gaan hemel en aarde bewegen. Voor de gemeenschap Kostvlies in de goede richting wel te verstaan.

Onverwoestbare energie; doorgaan waar anderen stoppen

Ik ga geen uitpuittend referaat houden over de bovengemiddelde verdiensten van Ben Verburg. Ik vrees dat ik niet compleet ben. Heel vaak had Ben al de oplossing nog voordat het probleem zich aandeed. Nooit te beroerd zelf de handen uit de mouwen te steken en voorop te gaan. De vereniging heeft rijkelijk haar voordeel kunnen doen met de onuitputtelijke energie en het schier oneindige netwerk van Ben binnen en buiten de gemeente. Het vertaalde zich in een spannend uitvoeringsprogramma in de eerste jaren van het verenigingsbestaan. Het was in een tijd dat elk uitzicht op de werkelijke verwerking van het Zandgat meer overeenkomsten vertoonde met een fata morgana dan met een realistisch toekomst scenario. Hoe houden we leden enthousiast en gemotiveerd in de tussentijd? Voor vele burendagen, 'NI doet-dagen', 'NI schoon-dagen', Kern met Pit-activiteiten heeft Ben het fundament gelegd samen met de andere bestuurders van het eerste uur. Zeker in de beginfase was het niet alleen bedenken, ook zelf doen.

Strategisch vernuft

Het is de grote verdienste van Ben de vereniging niet te positioneren als een eendimensionaal vehikel ten gunste van het Zandgat maar het werkgebied van de vereniging te definiëren tussen de Grensweg en de Van Veelenweg, tussen de Hunze en de Gieterweg. Een stevig accent op natuur, maar daartoe niet beperkt. Het bracht ons in aanraking met belangrijke nieuwe strategische partners en Kostvlies kreeg een georganiseerde stem in menig gemeentelijk overleg. Naast de transformatie van het Zandgat ontwikkelde de Hamerlandenroute 2.0 zich tot een tweede kroonjuweel, met het Hamerlanderhout als derde. Niet onvermeld laat ik Bens grote inzet bij de verwerving van de Leader-beschikking. Binnen de SNN annalen het langst durende project ooit, dat vereniging de Hamerlanden een oorlogskas bezorgde van liefst € 57.440,-. Dit is een halsbrekend traject voor doorzetters, doorbijters, niet bij de pakken neerzitters, letterfreaks, onvermoeibare vernieuwers van de boodschap de sociaal economische kansen voor Kostvlies te resetten. Met vereende krachten is dit gelukt. De Kostvlies-gemeenschap vaart er wel bij. Binnen het bestuur ben ik een maatje kwijtgeraakt. Ik zou wensen dat nieuwe bestuurders iets van zijn eigenschappen in zich hebben. Partir c'est mourir un peu.

Ben, hoe kijk je als langst zittend bestuurder van Vereniging de Hamerlanden terug op je bestuursperiode?

Na de dreigende verkoop van het Zandgat aan derden werd wat later bleek het bestuur vereniging de Hamerlanden opgericht door bewoners van buurtschap Kostvlies. Voor mij was het belangrijk dat naast het mogelijk verwerven van het Zandgat ook andere zaken als natuurbeheer, burgerparticipatie en het hele werkgebied van Kostvlies en omstreken erbij werden betrokken. Dat vond ik een prachtige uitdaging. We hebben heel veel gedaan en heel veel gerealiseerd.

Waar ben je ronduit trots op?

Ik ben trots op de bereikte doelen, een samenspel van vele leden, te weten:

- Het verwerven van het Zandgat, samen met Het Drentse Landschap.
- De erkenning door Gemeente en Provincie, dat wij de Natuurorganisatie van Kostvlies e.o. zijn geworden (zie ook de kaart van ons werkgebied).
- Het voltooiën en vervolmaken van de Hamerlandenwande-

ling, samen met Geopark de Hondsrug, Golfbaan de Semslanden en Gasterie de Wiemel.

- Het behoud van de Natuurwaarde van het Hamerlanderhout (met name het plaatsen van de slagboom was bijna een emotioneel en een trots gevoel).
- Het behalen van waarderingen als Kern met Pit, de Groene Anjerprijs en de top 44/100 van de landelijke Beste duurzame Natuurprojecten van Nederland 2020.
- Het behalen en uitvoeren van de toegekende subsidie door Leader Z.O. Drenthe.

Waar herkennen de leden jouw inbreng aan, bij de koers van de vereniging?

De voorbereiding en organisatie van talrijke bijeenkomsten, het begeleiden van vrijwilligers, de goede relaties met de gemeente op diverse niveaus, het betrekken van de jeugd, de handen uit de mouwen blijven steken ook als bestuurder.

Waar wil je niet aan herinnerd worden?

Het was zeker niet altijd even leuk.

Welke adviezen/aanwijzingen geef je mee aan toekomstige leden van het bestuur?

Het is een luxe dat, na mijn vertrek als bestuurder, er drie nieuwe leden zijn toegetreden als bestuurder. Ik wens hen veel wijsheid toe en geef ook graag mee, dat communicatie naar alle leden meer is, dan stukjes in de Burenbrief.

Niet ieder (gezins-)lid leest de Burenbrief! Verder vraag ik aandacht voor de jeugd. Geef die ook een rol bij het besturen.

Wat wil je op de valreep nog kwijt?

Ik dank een ieder voor het in mij gestelde vertrouwen en ook voor de erkenning erelid te zijn van de vereniging. Ik dank mijn vrouw Milja voor alle uren, die zij zonder mij moest doen tijdens mijn deelname aan het bestuur. Ik zie nu het verschil.

Werkgroep Hamerlandenroute 3.0

Na de feestelijke opening van de Hamerlandenroute 2.0 in juni van dit jaar gaat de vereniging op nieuw aan de slag met een verdere verdieping en verrijking van de Hamerlandenroute.

We gaan aan de slag met de installering van een *bodemprofiel* in het Ravijn en het plaatsen van *hunebedstenen* bij de zogenoemde POI'S (Points of interest). Waar mogelijk voegen we *educatieve interactieve elementen* toe langs de route, bijvoorbeeld bij de golfbaan en andere plekken die daarvoor in aanmerking komen.

Opnieuw weten we ons prettig verzekerd van de support van onze strategische partner Unesco Global Geopark Hondsrug om de Hamerlandenroute nog boeiender te maken.

De werkgroep Hamerlandenroute 3.0 bestaat uit:

Ton Andringa, Leo Bouwmeester, Hans Haerkens, Christophe de Jongh, Lucas Venema en Ben Verburg.

Snelheid minderen Kostvliës

Het bestuur van Ver. de Hamerlanden heeft onlangs de werkgroep 'Snelheid minderen Kostvliës' opgericht.

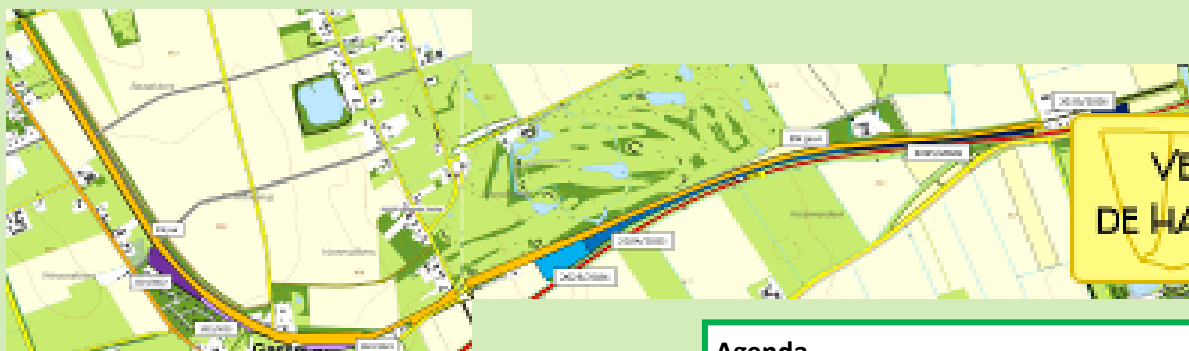
Doel:

Terugdringen hoge verkeerssnelheden in Kostvliës.

De werkgroep zal de resultaten van de leden-enquête in september 2018 als uitgangspunt nemen.

De werkgroep doet hierbij een beroep op eenieder die zich betrokken voelt, zich bij de werkgroep aan te melden. Dat kan bij Petra van Veenen, rmvveen@hetnet.nl

De werkgroep beoogt medio februari 2022 haar eerste bevindingen te presenteren.

VERENIGING
DE HAMERLANDEN

Zaag- en snoeiwerk

De Groenploeg heeft onlangs samen met Thijs Blom van Landschapsbeheer Drenthe het traject langs de spoorbaan van Grensweg tot de Hunze geïnspecteerd.

Vereniging de Hamerlanden werkt als vrijwilligersorganisatie voor Landschapsbeheer Drenthe.

Het gebied is verdeeld in vijf delen. Per jaar komt steeds een volgend deel in onderhoud. Dan blest Landschapsbeheer Drenthe een deel, waarna Ver. de Hamerlanden alle gebleste bomen verwijderd en de takken op rillen legt, om zo meer schuilplaatsen te creëren voor dieren.

Na 5 jaar beginnen we weer in het eerste deel.

Zagen

Als het blad van de bomen is, wordt gestart met zagen. Het doel van het zaagwerk is het vergroten van de biodiversiteit door middel van ecologisch bosbeheer. Dit gebeurt vooral door het verwijderen van Amerikaanse vogelkers (invasieve exoot) en soms door het verwijderen van eiken (doorbreken monocultuur). Sommige gebieden langs het traject zijn eigendom van Staatsbosbeheer en vallen buiten de gemaakte afspraken.

Van Veelenweg

Op dit moment vindt groot onderhoud plaats langs de Van Veelenweg. Gemeente Aa en Hunze heeft een bedrijf ingehuurd om in een strook van 2,5 meter langs de weg een aantal bomen te verwijderen. Ook hier bepaalt Landschapsbeheer Drenthe welke bomen daarvoor in aanmerking komen en heeft deze geblest. Alle gezaagde bomen worden door het bedrijf meegenomen. Volgens afspraak blijft een kwart van het tophout liggen voor Ver. de Hamerlanden. De vereniging heeft al het overige gebied in beheer en in onderhoud.

Agenda

- tot 17 jan. Kern met Pit: stemmen op de Hamerlanden
- 24 dec. Lampjes bij gedenksteen Robert Heckmann
- 22 januari Kern met Pit: bekendmaking trofee-winnaar
- 17 februari Lezing Historie van Bonnen, Achter 't Hout en Kostvliës door dhr Venema en mevr. Hogenesch.

Lampjes voor Robert Heckmann

Op kerstavond zullen om 16.30 uur lampjes worden ontstoken bij de gedenksteen van militair Robert Heckmann ter hoogte van de kruising Achterweg en de Verlengde Grensweg.

Ieder is uitgenodigd.

**Kerst-bloemschikken op 10 december 2021
in de Kranenborgschool**

